

Řeč při předání inky

ANDRZEJ PIOTROWSKI JDPSN

(Zvedne zenovou hůl nad hlavu, pak udeří holí do stolu.)

Přicházení s prázdnýma rukama je odcházení s prázdnýma rukama. Odcházení s prázdnýma rukama je přicházení s prázdnýma rukama.

(Zvedne zenovou hůl nad hlavu, pak udeří holí do stolu.)

Původně — žádné přicházení, žádné odcházení.

(Zvedne zenovou hůl nad hlavu, pak udeří holí do stolu.)

Přicházení s prázdnýma rukama je přicházení s prázdnýma rukama, odcházení s prázdnýma rukama je odcházení s prázdnýma rukama.

Které z těchto tří tvrzení je pravdivé? Jestliže na to přijdete, tak vás tato hůl třicetkrát udeří. Jestliže na to nepřijdete, rovněž dostanete třicet ran. Co můžete udělat?

KAAATZ!

Dnes jsme se zde sešli, abychom se zúčastnili této ceremonie, a po té, co skončí, toto místo opustíme. Velice vám všem děkuji, že jste přišli. Rád bych vyjádřil vděčnost svým učitelům; nade vše zenovému mistrovi Seung Sahnovi, který založil Zenovou školu Kwan Um a naplnil ji duchem svého učení; zenovému mistrovi Wu Bongovi za jeho vedení a záštitu a Aleksandře Porterové JDPSN, která vždy byla příkladem praxe, moudrosti a jasného učení. Rád bych rovněž poděkoval Grazyně Perlové JDPSN a všem dalším učitelům, se kterými jsem měl příležitost cvičit.

Dnešní ceremonie poukazuje na velkou práci života a smrti. Náš život je velmi krátký. Mohl bych říci, že včera jsem byl dítětem, dnes jsem dospělý, zítra budu starcem a další den že budu muset přírodě vrátit toto půjčené auto (své tělo). Když vstupujeme do tohoto světa, máme pouze prázdné ruce, a když svět opouštíme, tak také s prázdnýma rukama. Tady nejde o zvláštní objev buddhismu, je to základní pravda naší lidské existence. Všichni tomu rozumí. Porozumění ale nestačí, a tak jádrem naší praxe je použít svých prázdných rukou, dát jim práci a využít svůj život. To znamená dosáhnout osvícení a pomoci světu.

Naše praxe je něčím velmi vzácným a hodnotným, protože se chopí této práce přímým vypořádáním se s naší nejhlubší úzkostí a otázkou v našem životě: „Kdo jsem?“. Náš svět obvykle odvádí naši pozornost od této otázky. V Chrámových pravidlech nalezneme: „Jestliže neotevřeš svou mysl v tomto

životě, nebudeš schopen strávit jedinou kapku vody. Lidské bytosti nemohou dosáhnout pravého štěstí bez porozumění sobě samým. Také jsem léta bloudil veden touto úzkostí a dostal jsem se velmi blízko k zničení vlastního života. Nakonec jsem pochopil, že jediná věc, která by mi mohla pomoci, je hluboká proměna způsobu, jakým vedu život. Pak jsem přišel do varšavského zenového centra a poslechnul jsem si učení zenového mistra Seung Sahn. Byl to velký objev. Jedno polské rčení praví: „Je to, jako když se člověk ztratí ve velkém městě, a najednou na ulici potká své rodiče.“ Měl jsem podobnou zkušenost. Cítil jsem se jako auto, které bylo po nehodě odvezeno do nejlepší opravny.

Na Buddhovu dharmu se můžeme dívat jako na druh léku, který může způsobit uzdravení. Její úloha je proměnit mysl nevědomosti a utrpení na mysl štěstí a osvícení. Dnes tyto prázdné ruce dostávají zenovou hůl, což znamená novou práci. Také to znamená, že se znovu stávám žákem, protože učení zenového mistra Seung Sahn říká, že všechny věci jsou našimi učiteli. Naše práce neskončí tak dlouho, dokud cítící bytosti budou trpět. Cíl naší praxe není nikdy oddělen od toho, čím právě jsme, a přesto je nezávislý na prostoru a čase. Komentář k jednomu kóanu z Mu Mu Kwan říká: „Ještě před tím, než udělal první krok, dorazil na místo; ještě předtím, než otevřel ústa, dokončil řeč.“ Kompas zenu rovněž tvrdí, že bez kultivace jste již úplní. Nicméně všichni zakoušíme karmické vlny, které stíní naši původní čistou mysl, a proto je nutné pokračovat v praxi. Jejím palivem je horlivost.

Jednou během rozhovoru se zenovým mistrem Wu Bongem jsem ze sebe vychrlil všechny své problémy. Trpělivě mne vyslechl a po chvíli ticha vytáhl talíř s čokoládovými koláčky – dobrý způsob jak uklidnit děti, a v tomto případě velmi účinný. Pak pravil: „Nevím o zkratce, ale vím, že naše praxe funguje. Musíš být trpělivý a vytrvat.“ Ta vytrvalost je jako zahřívání ledu, kterým je naše karmická mysl. Jak naše praxe zraje, tak se ledová kostka zmenšuje a zmenšuje, až se stane vodou, pak párou a nakonec zmizí. Pak se objeví ta jedna čistá a jasná věc, která nezávisí na životě a smrti. Říkáme jí pravé já. Potom je možné pomoci světu. Nemusíme se již dále starat o své prázdné ruce. Stále mají spoustu práce.

(Zvedne zenovou hůl nad hlavu, pak udeří holí do stolu.)

Jestliže máte velkou víru, dosahujete Cesty.

(Zvedne zenovou hůl nad hlavu, pak udeří holí do stolu.)

Jestliže máte velkou odvahu, dosahujete Pravdy.

(Zvedne zenovou hůl nad hlavu, pak udeří holí do stolu.)

Jestliže máte velkou otázku, dosahujete Správného života.

Cesta, Pravda, Správný život – jsou jedním nebo se liší?

KAAATZ!

Venku za oknem poslední denní paprsky. Uvnitř mnoho jasných přátelských tváří.

Co pro vás mohu udělat?

– *Přeložil Jindra Koubek*

Copyright © 2009 Kwan Um School of Zen